

Bemærkninger til lovforslaget

1. Lovens formål.

Lovforslaget går ud på at begrænse fradragsretten for udgifter til repræsentation. Begrænsningen sker ved, at der fra 1. januar 1987 kun gives fradrag for et beløb svarende til 25 pct. af udgifterne. For repræsentationsudgifter afholdt i tidsrummet 1. januar til 31. december 1986 gives fradrag for et beløb svarende til 75 pct. af udgifterne.

Lovforslaget fremsættes som et led i aftalen af 19. juni 1985 mellem regeringspartierne (Det konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti), Socialdemokratiet og Det radikale Venstre om en skattereform. Forslaget er et led i den samlede reform af det danske skattesystem. Selv om man med forslaget begrænser fradraget for omkostninger, der efter de gældende regler er fuldt fradrag for, fordi de anses for driftsomkostninger, er en beskæring af repræsentationsfradraget forsvarlig, når henses til de betydelige fordele, der generelt er forbundet med skattereformen. Man kan heller ikke se bort fra, at fuld fradragsret for repræsentationsudgifter i visse tilfælde må antages at medvirke til, at udgifterne, der grænser tæt op til privatforbrugsudgifter, kommer til at ligge på et højere niveau, end det er rimeligt og nødvendigt.

2. Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 244 af 6. juni 1985 (godtgørelse af frigørelsesafgift m.v. ved tilbageførsel af arealer til landzone), jfr. Folketingsdende 1984-1985 (2. samling) sp. 9138, 9528, 10.754, 11.256, tillæg A sp. 4391, tillæg B ... og tillæg C sp. 691.

3. Gældende regler.

Reglerne om fradragsret for repræsentationsudgifter findes dels i statsskatteloven, dels i ligningsloven. Efter de gældende regler er afholdte repræsentationsudgifter fradragsberettigede, ved indkomstopgørelsen som driftsomkostninger, når udgifterne har den fornødne tilknytning til indkomsterhvervelsen. Udgifterne skal således i årets løb være anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Det kan ikke kræves, at udgif-

terne direkte har medført en indtægt, men de skal have sigtet mod en indkomsterhvervelse. Tilknytningen til indkomsterhvervelsen er derfor ofte af indirekte karakter og dermed vanskelig at fastlægge.

Begrebet repræsentation er ikke defineret noget sted i skattelovgivningen. Repræsentationsudgifter kan imidlertid beskrives som udgifter, som en skatteyder afholder for at få afsluttet forretninger eller for at knytte eller bevare forretningsforbindelser, og de må være afholdt over for personer, som ikke er knyttet som medarbejdere til erhvervsvirksomheden. Repræsentation har karakter af opmærksomhed eller kommerciel gæstfrihed over for forretningsforbindelser.

Den kommercielle gæstfrihed antager i mange tilfælde samme former som privat gæstfrihed. Repræsentationsudgifter er således typisk udgifter til måltider, restaurationsbesøg, tobaks- og drikkevarer, gaver og opmærksomheder over for forretningsforbindelser og deres familier, afholdelse af jubilæer, fødselsdage og forretningsindvielser samt endvidere udgifter til underholdning og fornøjelser og deltagelse f.eks. i rejser, udflugter og ferieophold.

Disse udgifter grænser tæt op til privatforbrugsområdet og giver anledning til en vanskelig grænsedragning. I mange tilfælde er det også vanskeligt at udsondre repræsentationsudgifter fra andre driftsomkostninger, som f.eks. udgifter til personalegoder, reklame, rejser og salgsomkostninger i øvrigt.

Efter momslovens § 16 kan momsregistrerede virksomheder trække momsen fra på varer og ydelser, som købes til brug for virksomheden. Efter bestemmelsens stk. 3, er der imidlertid ingen fradragsret for momsen på en række indkøb, herunder indkøb som vedrører repræsentation, gaver og personalegoder. Nævnet vedrørende merværdiafgift m.v. (momsnævnet) har den endelige administrative afgørelse vedrørende momslovens § 16, stk. 3. Efter momsreglerne skal man således allere-de udskille repræsentationsudgifter fra visse andre driftsomkostninger.